

Ryszard Rogosz, Roman Kamiński, Eugeniusz Wilgocki

Pęczniew, woj. sieradzkie. Stnaowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 11, 134-135

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OSTRÓW WARCKI, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowiska 1, 2

patrz
epoka brązu

OSTRÓW WARCKI, gm. Warta
woj. sieradzkie
Stanowisko 12

PP Pracownia Konserwacji Za-
bytków Pracownia Archeolo-
giczno-Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadził mgr Eugeniusz Wilgocki. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich, osada z XVII/XVIII w.

Badania o charakterze ratowniczym prowadzono na powierzchni 9,2 ara. Wyeksplorowano ponad 130 obiektów. Wstępna analiza rozplanowania obiektów pozwala stwierdzić, że zbadano centralną i południową część osady, przy czym całość obejmowała przestrzeń około 90 x 80 m położoną na południowo wschodnim stoku wzniesienia. Użytkowana była w okresie wpływów rzymskich. Część centralna charakteryzowała się dużym zagęszczeniem obiektów mieszkalnych /ziemianek/ ułożonych na osi wschód zachód, zgodnie ze spadkiem terenu. Przestrzeń wokół nich wypełniały nie-liczne paleniska i jamy gospodarcze. Regułą było występowanie małej ilości ceramiki ręcznie lepionej, mało urozmaiconej w formie o słabym zaawansowaniu technicznym. Sporadycznie występuje ceramika o dobrym zaawansowaniu technicznym. Brak jest przedmiotów codziennego użytku.

Na południową część osady starszej nawarstwiają się ślady osadnictwa "podworskiego" datowanego ogólnie na XVII/XVIII w. Występują tu budowle ziemiankowe i liczne jamy gospodarcze. Zagęszczenie obiektów tej osady znajduje się na południe od obiektów osady starszej. Znalaziono przede wszystkim ceramikę oraz fragmenty naczyń szklanych, także przedmioty żelazne.

Materiały będą przechowywane w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej PP PKZ Oddział Szczecin.

Badania na stanowisku 12 zostały w całości zakończone.

PĘCZNIEW
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

PP Pracownia Konserwacji Za-
bytków Pracownia Archeolo-
giczno-Konserwatorska
Oddział w Szczecinie

Badania prowadzili: mgr Ryszard Rogosz /autor
sprawozdania/, mgr Roman Kamiński, mgr Eugeniusz
Wilgocki. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospo-

darki Wodnej w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Badania o charakterze ratowniczym objęły powierzchnię 35 arów badanych krzyżowo założonym wykopem. Wyeksplorowano ponad 250 obiektów. Wstępna analiza materiału oraz analiza rozpręstrzenia obiektów pozwala stwierdzić, że zbadano część centralną osady oraz jej północny i zachodni skraj, przy czym osada obejmowała przestrzeń około 200 x 150 m, położoną na kulminacji wzniesienia terenowego.

Obiekty mieszkalne, głównie w postaci dużych /nawet 4x6 /, kilku-warstwowych ziemianek, układały się pasmami na osi północ - południe, rzadziej, i to zwykle na obrzeżach występowały półziemianki i budowle naziemne - słupowe. Między obiektami mieszkalnymi i gospodarczymi, na samym szczycie wzniesienia, występowało znaczne zagęszczenie pieców o kolistych kształtach /do 150 m średnicy/, z których przynajmniej kilka służyło do wypału wapna, inne zaś znacznie mniejsze do wytopu żelaza o czym świadczy ich konstrukcja i duża zawartość żużli.

Ceramika i nieliczne przedmioty codziennego użytku pozwalają wstępnie datować osadę na okres wpływów rzymskich.

Badania zostały w całości ukończone. Obiekt ulegnie likwidacji w trakcie budowy tzw. zapory bocznej przy zbiorniku wodnym w Jeziorsku.

PECZNIEW
woj.sieradzkie
Stanowisko 4

patrz
okres lateński

PIASKI, gm.Kleszczów
woj.piotrkowskie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji Zabytków Oddział w Poznaniu, Zakład w Łodzi Pracownia Badawcza Archeologiczno-Konserwatorska

Badania prowadził mgr Romuald Dragan. Finansował Centralny Ośrodek Badawczo Projektowy Górnictwa Odkrywkowego "POLTEGOR" we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury przeworskiej i dobrodzieńskiej z II/III i IV w. ne.

W ciągu dwóch sezonów badawczych przebadano 2300 m². Odkryto 375 grobów ciałopalnych. Można przyjąć, że cmentarzysko to zostało przebadane w całości. Na terenie cmentarzyska można wydzielić dwie fazy jego użytkowania. W części wschodniej występują groby ciałopalne jamowe oraz popielnicowe datowane na podstawie ceramiki na przełom z II na III w. ne.